

Patenttiden er i øjeblikket i samtlige nordiske lande fastsat til 17 år fra den dag, da patentansøgningen indleveres. Komiteerne har foreslået, at tiden forøges til 20 år, hvorved man blandt andet har taget hensyn til, at der i nogle af de om komiteernes udkast indhentedede udtalelser er fremsat ønske om en patenttid på 20 år, ligesom dette tidsrum er foreslået i EEC-udkastet. Også inden for Europarådets patentkomité har samtlige ikke-skandinaviske lande været indstillet på en 20-årig patenttid. I de nordiske lande nærer erhvervslivet imidlertid for tiden betænkelighed ved en så kraftig forlængelse som til 20 år. De delegerede ved de nordiske departementsforhandlinger har under hensyn hertil anbefalet, at spørgsmålet om en forlængelse i alt fald ikke tages op, før en patenttid på 20 år er blevet gennemført i de vigtigere industrilande i Vesteuropa, og at man derfor indtil videre bibeholder en patenttid på 17 år.

Kapitel V.

Til § 41.

Bestemmelsen, der svarer til § 36 i komiteernes udkast, indeholder den grundlæggende regel om pligten til at betale årsafgifter.

Bestemmelsen om, at der ikke skal betales årsafgifter for tillægspatent, svarer til reglen i den gældende patentlov.

Patentåret begynder med den dag, der svarer til dagen efter ansøgningsdagen og slutter med den til ansøgningsdagen svarende dato.

Til § 42,

Bestemmelsen, der svarer til § 37 i komiteernes udkast, giver nærmere forskrifter om betalingen af afgifter.

Fristen i stk. 2 for betaling efter at der er givet afslag på en ansøgning om henstand, er ændret fra 2 uger til 2 måneder.

Af § 26 følger, at frister, der regnes fra patentets meddelelse, først begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor patentet er endelig meddelt

Kapitel VI.

Til § 43.

Bestemmelsen, som svarer til § 38 i komiteernes udkast, indeholder en ny regel, som regulerer retten til at videreoverdrage licens på en patenteret opfindelse.

I overensstemmelse med den af komiteerne udtrykte opfattelse indeholder lovforslaget ikke almindelige regler til regulering af licensaftaler. Forholdene må anses for at være så uensartede, at der

ikke kan gennemføres en mere generel ordning på området. Den af komiteerne foreslåede specielle bestemmelse om forbud mod videreoverdragelse af licens har ikke mødt indvendinger hos de interesserede erhvervsorganisationer.

Til § 44.

Bestemmelsen, der svarer til § 39 i komiteernes udkast, giver adgang til at begære indført i patentregisteret, at patentet er overgået til en anden eller at licens er meddelt. Overgår en registreret licens til andre, vil også dette kunne begæres registreret. Endvidere angiver paragraffen, hvilke retsvirkninger der er knyttet til registreringen af sådanne rettigheder.

Efter den gældende patentlov er der adgang til at anmelde overdragelse af patent til patentregistret, og det samme gælder efter administrativ praksis meddelelse af licens.

En materielretlig virkning af indførelsen i registret er imidlertid ikke foreskrevet.

Uanset at Norge og Finland har indtaget et andet standpunkt, er det af de grunde, som er anført i den endelige betænkning, ikke for Danmarks vedkommende fundet hensigtsmæssigt i en ny patentlov at give regler om det indbyrdes forhold mellem flere, der ved aftale med samme patenthaver har erhvervet ret til patentet, eller om de konflikter, der kan opstå mellem en ny patenthaver og licenshavere med ældre ret.

Reglen i stk. 3 vedrører forholdet, når sag skal anlægges mod patenthaveren, f. eks. med påstand om, at patentet kendes ugyldigt eller med krav om tvangslicens. Et sådant søgsmål kan altid rettes mod den, der i registret er indført som patenthaver.

I forhold til komiteernes lovudkast er bestemmelsen udvidet med den i stk. 2 indeholdte regel, hvorefter en registreret licens, der er ophørt, skal slettes i registeret. I almindelighed bør licenshaverens samtykke til udslettelsen foreligge, forinden denne finder sted.

Det er endvidere fundet naturligt, udtrykkelig at udtale at også tvangslicens og rettigheder efter § 53, stk. 2, skal kunne optages i patentregisteret.

Til § 45.

Denne bestemmelse, der svarer til § 40 i komiteernes lovudkast, omhandler retten til at opnå tvangslicens på grundlag af patenthaverens undladelse af at udøve patentet.

Den nu gældende patentlov fastsætter en vis pligt for patenthaveren til inden 3 år fra patentets udstedelse at drage omsorg for, at opfindelsen udøves her i landet og hjemler mulighed for i modsat